

Na jvyšší soud v trestnej věci proti obžalovanému zo zločinu podľa § 15, čís. 3 zák. na ochr. rep. zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol; podľa § 4, odst. 2 zák. čís. 123/1931 Sb. z. a n. započítal obžalovanému do trestu na slobode celú predbežnú väzbu.

Z d ť o d o v:

Predbežná väzba, ktorú obžalovaný vytrpel od 20. do 31. mája 1936, bola mu do trestu na slobode započítaná podľa § 4, odst. 2 zák. čís. 123/1931 Sb. z. a n. celá, pretože ju vytrpel pre trestné činy, za ktoré mu bol uložený trest štátneho väzenia, a v takom prípade treba započítať vždy celú väzbu neľadiac na to, či bola väzba zavinená alebo nie, ako tomu nasvedčujú tiež motívy k vládnemu návrhu zákona.

Čís. 5826.

Pouhé nesplnení príkazu poslednej vety prvého odstavca § 126 tr. ř. není ohroženo zmatečností. Vyskytli-li se rozpor v posudcích znalců, jenž nebyl odstraněn jejich opětným výslechem, a nevyžádal-li soud posudek jiných znalců, lze rozpor posudků vytýkati podle § 281, čís. 4 tr. ř. jen, domáhal-li se stěžovatel, aby byl tento rozpor vysvětlen podle poslednej vety prvého odstavce § 126 tr. ř.

Komisionární zboží je podezřelou věcí podle § 477 tr. zák., přivlastnil-li si je komisionář tím, že je prodal na vlastní účet, a vzbuzovala-li nápadně nízká cena zboží podezření proti nabízejícímu, že komisionář vykročil z mezí příkazu daného mu svěřitelem.

(Rozh. ze dne 16. února 1937, Zm II 605/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost obžalovaných A. a B. do rozsudku krajského soudu, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přestupkem podle § 477 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Společná zmatečná stížnost obou obžalovaných uplatňuje důvody zmatečnosti podle § 281, čís. 4, 5, 9a) tr. ř. V žádném směru nelze jí přisvědčiti.

Zmatečná stížnost uvádí v souhlase s obsahem zápisu o hlavním přelíčení, že obžalovaní svým obhájcem navrhli, aby vyslechnut byl znalec z oboru partiového zboží. Nálezací soud, jak plyne ze zápisu o hlavním přelíčení, rozhodl o tomto návrhu tím způsobem, že připustil důkaz znalcem z oboru obchodu sukny, zejména též z oboru obchodu partiovým zbožím. Jako znalec byl vyslechnut 6. června 1935 M., jenž ocenil zboží na 4.500 Kč až 5.000 Kč. Posudek znalcův byl přečten u hlavního přelíčení dne 19. září 1935, načež po návrhu veřejného žalobce na odhad zboží novým znalcem navrhovali obžalovaní, aby znalcem byl ustanoven

trhovec, který jezdí na trhy, anebo obchodník, který obchoduje výhradně partiovým zbožím. Nálezací soud připustil důkaz novým znalcem a ustanovil jím, k čemuž jej opravňovalo ustanovení § 118 tr. ř., N., jenž ocenil ve svém posudku z 29. října 1935 u soudu uložené zboží na 17.245 Kč. Podle písemného, u hlavního přelíčení dne 14. září 1935 opakovaného návrhu, bylo obžalovanými navrženo, aby připuštěn byl třetí znalec, aby rozpor mezi oběma dosavadními posudky byl řádně vysvětlen a aby třetí znalec byl obchodníkem partiovým zbožím anebo továrníkem, avšak nikoli z S. Tomuto návrhu soud nevyhověl, nýbrž předvolal k hlavnímu přelíčení oba již slyšené znalce, zřejmě, aby ve smyslu § 126 tr. ř. byl vysvětlen rozpor posudků obou znalců, pokud šlo o ocenění zboží. Oba znalci — pokud šlo o cenu zboží — pozměnili svůj posudek tak, že znalec M. odhadl zboží na 8.788 Kč a znalec N. na 12.280 Kč, při čemž oba znalci uvedli, jak k těmto cenám došli. Obžalovaní podle obsahu jediné směrodatného zápisu o hlavním přelíčení, o jehož opravu nebo doplnění nebylo žádáno, nedomáhali se ani dalšího vysvětlení, ani nenavrhli, aby tento rozpor v posudku obou znalců byl ve smyslu § 126 tr. ř. podnětem k opatření posudku jiných znalců, nýbrž spokojili se s oběma rozcházejícími se posudky. Samo nesplnění příkazu poslední věty prvního odst. § 126 tr. ř. není trestním řádem ohroženo zmatečností a lze tedy k výtce proti takovému výsledku posudku znalců přihlížeti jen za podmínek § 281, čís. 4 tr. ř., pro které si však stěžovatelé nezjednali předpoklad, neučinivše další návrh, a nemohou se proto dovolávat zmatku právě uvedeného. Za podání takového návrhu nelze pokládati všeobecný záznam zápisu o hlavním přelíčení, že za souhlasu stran byly opakovány před změněným senátem nálezacího soudu výsledky dosavadního průvodního řízení přelíčením spisů a protokolu o hlavním přelíčení, ježto se tak stalo na počátku hlavního přelíčení a před podáním znaleckých posudků, o něž jde, a po výslechu znalců nezavdali obžalovaní ani jejich obhájce vhodnými návrhy podnět k postupu podle prvního odst. § 126 tr. ř.

Doličujíc důvod zmatečnosti podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. uvádí zmatečnou stížnost, že rozsudek zjistil, že O. byl stěžovatelům znám, že věděli, že jde o zboží dané mu do komise, tedy k dalšímu zcizení, že tedy věděli, že O. nabyl zboží poctivým způsobem a že cena, již za zboží O-ovi zaplatili, nepřichází v úvahu, poněvadž trhovci prodávají často zboží za cenu pod průměrnou hodnotou, často i za polovici obecné ceny.

Poslední část námitky není doličením hmotněprávního zmatku, neboť rozsudek nemá zjištění o způsobu prodeje zboží trhovci a jimi žádaných cen, takže zmatečnou stížnost vůbec nevychází, jak je povinna, ze zjištění rozsudku. Než ani předcházející vývody zmatečnou stížností neobstojí.

Podstatou přestupku § 477 tr. z. je, že někdo koupí věci, které svou povahou vzbuzují proti nabízejícímu podezření, že jsou odcizeny; předpokládá se tedy, že původ věcí je nejistý tak, že lze důvodně za to míti, že byly odcizeny, při čemž výraz »odcizení« nelze ztotožňovati s pojmem odcizení podle § 171 tr. z. (rozh. čís. 3745 Sb. n. s.). Jde-li — jako v souzeném případě — o věci dané do komise, nemusel by arciť jejich prodej sám o sobě býti zpronevěrou a jejich koupě koupí podezřelých věcí podle § 477 tr. z., když pocházely z poctivého komisního prodeje. Koupě ta-

ková nemůže se státi závadnou podle § 477 tr. z. ani tím, že si pak komisionář peníze za zboží stržené přivlastní, ano tu jde o činnost následující po koupi, která nemůže býti kupiteli na škodu. Jinak se však má věc, byl-li prodej komisního zboží zpronevěrou z toho důvodu, že komisionář prodal zboží na vlastní účet a tím si již přivlastnil svěřené mu zboží (srov. rozh. č. 1490, 3671, 3745 Sb. n. s.). Že v souzeném případě tomu tak bylo, vyplývá z toho, že O. vykročil z mezí příkazu svěřitelkou firmou P. mu daného tím, že prodal podle skutkových zjištění rozsudku látky v ceně 15.000 Kč asi za 7.000 Kč, tudíž značně pod cenou. Že povaha látek za takových okolností — třebaš šlo o zboží, dané O. do komise — mohla se stěžovatelům zdáti podezřelou v tom směru, že jde o látky zpronevěřené, vysvítá z toho, že podle zjištění rozsudku jako obchodníci s látkami již v době koupě věděli, že kupují zboží za nápadně nízkou cenu.

Rozsudek poukazuje v té příčině zcela správně i na povinnost, uloženou obžalovaným podle § 476 tr. z., již nesplnili, ať již z nedbalosti či z jiného důvodu, majíce možnost dotázati se u firmy P. Z toho, co uvedeno, plyne, že rozsudek neposoudil po stránce právní věc nesprávně, když podřadil čin obžalovaných pod ustanovení § 477 tr. zák.

Čís. 5827.

Odvolací súd prekročil obor svojej pôsobnosti a zavinił zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p., preskúmal-li proti predpisu § 387, odst. 1 tr. p. i nenapadnutú sprosťujúcu časť rozsudku súdu prvej stolice.

Zosmiešňovanie je trestné ako urážka na cti len vtedy, dotýka-li sa osobnej hodnoty, mravných kvalít napadnutej osoby, alebo keď výroky posmešné svojou formou nabývajú takého zosmiešňujúceho rázu, že je tým napadnutý snižovaný v úcte a vážnosti; takého rázu nie je púhe zistenie, že niekto nevhodne opakoval v reči určité slovo.

Urážka na cti, nazval-li vinník advokáta »pozemkovou hyenou«.

(Rozh. zo dňa 16. februára 1937, Zm IV 564/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol. pre prečin pomlavy spáchanej tlačou, z podnetu zmätočnej sťažnosti hlavných súkromných žalobcov Dr. E. a F. na základe dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 4 tr. p. zrušil z úradnej povinnosti rozsudok vrchného súdu v tej časti, v ktorej vrchný súd potvrdil rozsudok prvého súdu ako napadnutý odvolaním hlavných súkromných žalobcov vo výroku oslobodzujúcom obžalovaného B. z obžaloby pre dvojnásobný prestupok podľa § 4 zák. čís. 124/1924 Sb. z. a n. v znení vyhlášky čís. 145/1933 Sb. z. a n.; zrušil aj celé odvolacie pokračovanie proti obž. B. vedené a vyslovil, že sa odvolaním nenapadnutá časť rozsudku prvej stolice, pokiaľ sa týka oslobodenia tohoto obžalovaného, ponecháva netknutá; čiastočne vyhovel zmätočnej sťažnosti hlavného súkromného žalobcu Dr. E., na základe dôvodov zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a), c) tr. p. zrušil rozsudky súdov nižších stolíc, pokiaľ nimi bol obžalovaný C. oslobodený od obžaloby